

Kázeň z ev. Služieb Božích s Večerou Pánovou v Bratislave (Nový kostol),
6. 10. 2024, 18.00 h, **Podakovanie za úrody**, ES: 353, 300,
437, Ž 67, A 77

Ján 6, 5 . 9 - 11 . 14 - 15 . 24 - 29 . 35: „⁵ Keď teda Ježiš pozdvihol oči a videl, že veľký zástup prichádza k Nemu, riekol Filipovi: Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli? ... ⁹ Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve rybičky; ale čo je to pre toľkých? ¹⁰ I rozkázal Ježiš: Usadte ľudí. A bolo tam mnoho trávy. Posadilo sa teda mužov okolo päťtisíc. ¹¹ Nato Ježiš vzal chleby, dobrorečil Bohu a rozdával sediacim, podobne aj z rybičiek, koľko chceli. ... ¹⁴ Ľudia však, vidiac znamenie, ktoré učinil, hovorili: Je to naozaj prorok, ktorý mal prísť na svet. ¹⁵ Preto Ježiš, keď poznal, že chcú prísť a zmocniť sa Ho, aby Ho urobili kráľom, utiahol sa zase na vrch do samoty. ... ²⁴ Keď teda zástup videl, že Ježiš nie je tam, ani Jeho učeníci, vstúpili na lodky a prišli do Kafarnaumu hľadajúc Ježiša. ²⁵ Keď Ho našli na druhej strane mora, povedali Mu: Majstre, kedy si sa sem dostal? ²⁶ Ježiš im povedal: Veru, veru, hovorím vám: Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa. ²⁷ Usilujte sa nie o pominuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý bude pre večný život, ktorý vám Syn človeka dá; lebo ten potvrdil Boh Otec. ²⁸ Povedali Mu teda: Čo robiť, aby sme konali skutky Božie? ²⁹ Ježiš im odpovedal: Skutkom Božím

je veriť v Toho, ktorého On poslal. ... ³⁵ Riekol im Ježiš: Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniieť, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“

Milí bratia a milé sestry!

„Plíd' Ježiško z nebíčka, pozhnej nám chlebička“ - bleskovo „zomlel“ modlitbu pred jedlom 4-ročný chlapček. Povieme si, je to iba malé chlapča. Avšak aj ono už dobre vedelo, čo je to modliť sa (detsky povedané) „pekne“, a čo modliť sa len formálne, z povinnosti či zvyku.

Dnes sme sa zišli, aby sme ďakovali za úrody a pripomenuli si, že náš každodenný chlieb nie je iba výsledkom práce ľudského úsilia. Aj tohoročné úrody v mnohom záviseli od javov, ktoré neriadime my, ale niekto vyšší. Napriek dlhotrvajúcemu suchu, horúčavám či záplavám **máme čo jesť. Vďaka za to patrí predovšetkým Pánu Bohu.**

Aká má byť naša vďaka?

(1) Nemá byť formálna, bez vnútornej zainteresovanosti. Ako ďakujeme v našich modlitbách? Ďakujeme vôbec? V rýchlej dobe, je ľahké zabudnúť na vďaka, či vysloviť modlitbu bez vnútorného zaujatia - automaticky, zo zvyku. **Pán Boh** však **nie je**

stroj - automat, z ktorého vypadne šálka kávy, ak do neho vložíme „mincu“, ktorou je modlitba. **Pán Boh je živý - je živou osobou**, dávajúcou i zachovávajúcou život. Preto **naša vďaka má byť vrúcna, úprimná, nie iba formálna**.

(2) Pánu Bohu máme **d'akovať s vedomím, že na Jeho starostlivosti závisí náš život**.

V starom Ríme v pohanskom chráme udržiavali oheň panny - vestálky. Mali zvláštne výsady a požívali nemalú úctu. V divadle sedávali hneď blízko cisárovej lôžky. Keď sa stalo, že sprievod, ktorý viedol odsúdeného na smrť sa stretol s vestálkami, odsúdený dostal milosť. Ak sa niektorá z týchto dievčat spreneverila svojmu poslaniu, uvrhli ju do podzemnej hrobky. Tam bolo len lôžko, lampa a krajec chleba. Prípadne trochu vody a mlieka. Keď vestálka jedla posledný krajec chleba, mala si uvedomiť, že všetkého mala nadostač, no nevedela si to vážiť, zabudla na svoje poslanie.

Je to v mnohom aj náš obraz. **To, že máme čo jesť, nie je samozrejmosť. Nezriedka si to uvedomíme, až keď je zle**. Môžeme horekovať nad rastúcimi cenami, či údajnými „starými dobrými časmi“. Alebo

môžeme aj súčasnú situáciu brať ako podnet k zastaveniu sa a novému uvedomeniu si, že **naš život závisí od Božej starostlivosti**. To nám má pripomenúť modlitba pred jedlom - či ho už prijímame doma alebo niekde v bufete alebo reštaurácii. **Nežijeme sami zo seba. Sme závislí na Božích daroch a tomuto má byť primeraná i naša vďaka**.

(3) Treťou vecou, pri premýšľaní aká má byť naša

vďaka, je **správny motív**. Z Božieho slova sme počuli, ako Pán Ježiš nasýtil zástupy. Títo ľudia spoznali, že Ježiš má moc uspokojiť ich hlad, že je v Jeho moci postarať sa o nich, keď po ňom túžia, ak Ho hľadajú. **Pán Ježiš vie**, že v našom živote musí byť rovnováha, **že potrebujeme pokrm pre dušu i jedlo pre telo**. Príbeh o nasýtení zástupov v Biblii nás uistuje, že **Ježiš Kristus vie aj o potrebách nášho tela**. Jeho plánom nie je, aby ľudia hladovali. No chce nám dať ešte omnoho viac, ako potrebný každodenný chlieb. Ako niekto povedal: „Naše srdce je malé. Túži po tanieri, ale Boh nám chce dať celé more.“

Toto zástupy nepochopili. Zostali pri tanieri. Keď sa telesne nasýtili, chceli urobiť Ježiša kráľom. Kto by nezatúžil po takom

pomocníkovi, ktorý vie nasýtiť zástupy bez toho, aby pracovali?! Keď sa im Ježiš vzdialil a oni Ho opäť našli, povedal im: „*Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa.*“ **Zástupy** nasledovali Ježiša, počúvali Jeho slová, boli to **náboženský ľudia. Netúžili však po Ježišovi** kvôli Nemu samému, ale preto, aby sa mali dobre. Kvôli vlastnému prospechu, pre svoje plné žalúdky.

Prečo hľadáme Pána Ježiša my? Prišli sme sa sem poďakovať Tomu, od ktorého závisí náš život? Alebo aby nás obdaroval pretože sme tu? Motivuje nás vzťah dôvery a vďačnosť? Alebo: dačo za dačo? Nejedem človek hľadá Boha týmto spôsobom – preto, že je to pre neho prospešné. Dúfa, keď verím, bude sa mi dariť, budem sa mať fajn. Je to niečo v zmysle: Buď dobrý a Pán Boh ťa požehná.

Kráľovstvo Božie však **nie je pokrm a nápoj** (por. R 14, 17), ani akékoľvek uspokojenie, ktoré sa časom pominie. **Kto hľadá Ježiša len pre Jeho dary, pre naplnenie si žalúdka, nenájde Ho.** Pán Ježiš nechce, aby sme sa o Neho zaujímali zo strachu, v obave, že ak Ho nebudeme hľadať,

potrestá nás či z vypočítavosti: keď sa o Neho budeme zaujímať, prežijeme život v blahu. Ježiš ukazuje spôsob, akým Ho hľadať: **hľadať Ho pre Neho samého**, veď On nás má rád, chce nám dobre a vždy má pravdu. **Chce** nás nielen telesne nasýtiť, ale **dať nám seba samého, svoju lásku v plnosti.**

Ježiš Kristus je hoden našej dôvery. Je hoden, aby sme čakali nielen Jeho pomoc, ale predovšetkým na Neho – na Záchrancu, Pomocníka.

Čo by bolo platné, keby dal manžel manželke celú výplatu, no nemal by pre ňu dobrého slova? Bol by to len komplikujúco fungujúci, ba odumierajúci vzťah.

Bratia a sestry, keď sme dnes pozvaní k spovedi a Večeri Pánovej, skúmajme, motívy našich srdc. Je v nich strach z trestu? Vypočítavosť? Alebo dôvera a vďačnosť? **Pán Ježiš túži práve po vďačnosti a dôvere, pozýva nás k nim.** Veď „*skutkom Božím je veriť v Toho, ktorého Otec poslal*“ (J 6, 29). Kristus nás i dnes oslovuje, pretože chce mať s nami vzťah. **Nemieni zostať len akousi havarijnou službou, ktorú by sme privolali, keď budeme na dne. Ani nejakým policajtom, ktorý bude dohliadať,**

či si plníme svoje povinnosti. Chce naplniť náš život. Dať náplň našim srdciam, ktoré sú mnoho ráz plné obáv, strachu, sú bez lásky a úprimnej vďačnosti.

(4) Pán Ježiš chce naplniť náš život.

Hovorí: „Ja som chlieb života.“ I keby sa vaše stoly prehýbali, ak nemáte mňa, ak mi nedôverujete, vraví Pán, budete lačniť a žízniť. Bez vzťahu dôvery s Pánom Ježišom Kristom, budeme duchovne hladní a smädní. Naopak, kto Ježišovi verí, toho život bude nasýtený i vtedy, keby mal na stole len to najskromnejšie. Bude vedieť od Pána mnohé s vďakou prijímať, ale aj štedro rozdávať. Bude schopný vzdávať sa seba samého, obetovať čas, sily i prostriedky pre pomoc druhých. Tak, ako to konal sám Pán Ježiš. Tak, ako to urobil chlapec s 5 jačmennými chlebmi a 2 rybičkami, o ktorom sme počuli z evanjelia. Nenechal sa ovládnuť svojím majetkom. Naopak, ten chlapec ovládal to, čo mal, svoju skromnú poživeň. A to aj vo chvíli, keď hrozilo, že bude nedostatok. Vedel myslieť aj na iných a rozdeliť sa.

Bratia a sestry, každý z nás má nejaký dar. Možno malý, ako tých 5 chlebov

2 rybky. Nebojme sa nemyslieť len na seba. **Nanovo sa odvážme dôverovať Ježišovi a vidieť vo svojom okolí tých, ktorí potrebujú našu pomoc. To bude najkrajšou vďakou i za tohoročné úrody,** ktoré nám Pán Boh požehnal. Vďakou, ktorá sa nevyčerpáva v pekných slovách či túžbach, ale ktorou je život s Ježišom v službe blížnym. K takejto vďake nech sám Pán vedie naše srdcia. Amen.

Martin Šefranko,
evanjelický a. v. farár